



ΠΡΟΣΩΡΙΝΟΣ ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΟΠ,
ΑΝΤΩΝΙΟΣ Μαρτίνης.

ΑΙΤΗΣΗ

Ταχυδρομική διεύθυνση:
ΕΛΛΑΔΑ, Βόλος, Κ. Καρτάλη 184, ΤΚ 38221.
Τηλ. σταθερό: +302421055037,
κινητό: +306976887021.

Ηλεκτρονική διεύθυνση:
ppop@olympiakopantechnon.gr.
Ιστότοπος ΟΠ:
<http://olympiakopantechnon.gr/>.

Αρ. πρωτ.: ΟΠ / ΠΠεξ-15 / 2016.02.17 / 1
Ακριβές αντίγραφο.

ΕΛΛΑΔΑ, Βόλος, Τετάρτη 17 Φεβρουαρίου 2016 / 11.00' μμ

ΘΕΜΑ: «Η αρμονία των Αδόξων».

ΣΧΕΤΙΚΑ: ΟΠ Καταστατικό, άρθρο 12α.

(Σημείωση για τους ελληνόγλωσσους: Θα παρατηρήσετε ότι αποφεύγεται σκόπιμα η έκθλιψη ('). Γίνεται για να είναι όσο το δυνατόν πιο πιστή η μετάφραση του κειμένου, με αντιγραφή κι επικόλλησή του σε οποιαδήποτε αυτόματη μηχανή μεταφράσεων).

Αξιότιμοι κύριοι και κυρίες,

έχει περάσει αρκετός καιρός τώρα, που προβληματίζομαι πολύ έντονα με την παρατήρηση, πως οι τέχνες κατά την ιστορική τους διαδρομή, υπηρετούν συστηματικά, πιστά έως δουλικά και κατά κόρον τόσο τον ιδιωτικό πλούτο, όσο και την πολιτικοθηρησκευτική εξουσία που διαχειρίζεται τον υπόλοιπο δημόσιο πλούτο, ενώ ασχολούνται μονάχα επιλεκτικά, συγκυριακά ή ευκαιριακά, με ορισμένα θέματα που αφορούν τα φτωχότερα λαϊκά στρώματα και μονάχα εάν είναι ιδιαίτερος δημοφιλή. Το ίδιο επίσης συμβαίνει και με την απλή καθημερινότητα όλων, καθώς θεωρείται μάλλον δεδομένη, ενδεχομένως ασήμαντη, έως και βαρετή.

Βεβαίως αυτό είναι κατά κάποιον τρόπο και αναπόφευκτο, αφού οι **βιοτεχνίτες** είναι κι αυτοί άνθρωποι, οι οποίοι μάλιστα όταν επιλέγουν την εμπορευματοποίηση του καλλιτεχνικού τους προνομίου ως βιοποριστικό επάγγελμα, πρέπει ευλόγως να επιβιώσουν από αυτό, να θρέψουν τις οικογένειές τους και να καλύψουν κι οποιεσδήποτε άλλες οικονομικές τους ανάγκες. Κι αυτά βεβαίως εξυπακούεται, πως ειδικά ο φτωχός λαός, δυστυχώς δεν μπορεί να τους τα εξασφαλίσει. Έτσι έχουμε ως αποτέλεσμα, στο πέρασμα των αιώνων να χάνονται πολύτιμες πολιτισμικές πληροφορίες για την απλή καθημερινότητα αλλά πολλές φορές, ακόμη κι ιδιαίτερες χρήσιμες χρηστικές πληροφορίες, οι οποίες εκτός του ότι θα μπορούσαν να εξηγήσουν μελλοντικά την τεχνική πτυχή των επιτευγμάτων, πιθανότατα θα μπορούσαν να δώσουν ακόμα και λύσεις στην αντιμετώπιση παρόμοιων προβλημάτων.

Ως **«βιοτεχνίτες»** ορίζονται από το **ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ ΠΑΝΤΕΧΝΟΝ**, όλοι όσοι επιδιώκουν μονάχα να βιοποριστούν επαγγελματικά ή ερασιτεχνικά από το καλλιτεχνικό τους προνόμιο, ενώ ως **«καλλιτέχνες»**, αποκλειστικώς και μόνο όσοι αντιλαμβάνονται τη θεία διάσταση της Τέχνης και αντιμετωπίζοντάς την ως το **κάλλος του Λόγου** και ως τον ηθικό πυλώνα της παιδείας, την διαδίδουν στην κοινωνία **ΔΩΡΕΑΝ**.

Ενώ δηλαδή πως ενώ έχουμε στη διάθεσή μας καταπληκτικά αρχαιολογικά μνημεία κι ευρήματα όπως π.χ. τις διάφορες τεράστιες μονολιθικές κατασκευές, τις πυραμίδες, τον Παρθενώνα, τα καταπληκτικά μαρμάρια ή μεταλλικά αγάλματα και τεχνουργήματα, ή ασύλληπτης ομορφιάς και τεχνοτροπίας διακοσμήσεις αγγείων, τοιχογραφιών, μωσαϊκών κλπ, δεν έχουμε ή δεν προβάλλονται εξίσου κι οι ανάλογες πληροφορίες για την κατασκευή τους, αλλά και για την απλή καθημερινότητα εκείνων των εποχών, διότι κατά πως φαίνεται οι βιοτεχνίτες τους, είτε δεν φρόντισαν να τις καταγράψουν καλλιτεχνικά γιατί δεν τους εξασφάλιζαν τη διαβίωσή τους, είτε ακόμη κι αν το έκαναν, προφανώς αυτά τα έργα απαξιώθηκαν επειδή κατέγραφαν απλές, κοινές και συνεπώς ασήμαντες πληροφορίες για τους υπολοίπους κι έτσι ως άδοξα, στο πέρασμα των χρόνων εξαφανίστηκαν!

Για παράδειγμα, η Βίβλος αναφέρει πως πριν την έξοδο των εβραίων από την Αίγυπτο, τους δόθηκε η εντολή να θυσιάσουν από ένα αρνί και με το αίμα του, να βάψουν τους παραστάτες των θυρών τους. Και μιλάμε για σχεδόν 1.000.000 λαό και συνεπώς, για χιλιάδες ζώα! Δηλαδή οι δούλοι είχαν ιδιωτική περιουσία; Και την ώρα που οι πιο δυνατοί των οικογενειών, σίγουρα θα χρησιμοποιούνταν από τους Αιγυπτίους για την κατασκευή των πυραμίδων ή άλλων μεγάλων έργων, οι πιο αδύναμοι προφανώς θα φρόντιζαν αυτά τα ζώα, αλλά και διάφορες γεωργικές καλλιέργειες όπως υποχρεούμαστε αναλογικά να υποθέσουμε. Αυτό όμως, δημιουργεί μια πολλή διαφορετική εικόνα για την έννοια της δουλείας από αυτήν του βούρδουλα, της πείνας και του θανάτου που σήμερα έχουμε στο μυαλό μας! Αλλά και σε κάθε περίπτωση, όσο ελάχιστη τροφή και να τους παρέχονταν από τους Αιγυπτίους, όταν την πολλαπλασιάσετε με το τεράστιο πλήθος των δούλων, προσθέτοντας σε αυτούς και τους ελεύθερους πολίτες, φρουρούς, διοικητικούς, μηχανικούς κλπ, μιλάμε για απαιτήσεις τεραστίων ποσοτήτων σε καθημερινή βάση και για πολλές δεκαετίες! Και μάλιστα σε μια άνυδρη κι ερημική περιοχή, όπως τουλάχιστον τη γνωρίζουμε σήμερα. Μιλάμε για απαιτήσεις τεραστίων ποσοτήτων ξυλείας καθημερινά, τόσο για τη μαγειρική όσο και για τις υπόλοιπες ανάγκες.

Ακόμη και για την τουαλέτα τους, που φυσικά δεν μας αρέσει καθόλου να ασχολούμαστε μαζί της, πλην όμως δεν μπορούμε να την προσπεράσουμε αδιάφορα, καθώς η αντιμετώπιση αυτής της στοιχειώδους ανθρώπινης ανάγκης και υπό των συγκεκριμένων συνθηκών τόσο για τους ελεύθερους πόσο μάλιστα για τους δούλους, θα πρέπει στην κυριολεξία να ήταν ένα επίτευγμα! Είναι απορίας άξιο το πώς μπορεί να εξυπηρετούνταν τόσο αμέτρητοι άνθρωποι και σε τόσο σχετικά περιορισμένο χώρο! Δηλαδή κάποιος που εργαζόταν στην κορυφή της πυραμίδας, για την ανάγκη του θα έπρεπε να κατέβει από κει, να αποτραβηχτεί σε κάποιο απόμερο σημείο της ερήμου και να επιστρέψει πάλι στην κορυφή της πυραμίδας; Αναλογίζεστε πόσος χρόνος θα απαιτούνταν για κάτι τέτοιο από οποιονδήποτε ελεύθερο ή δούλο και μπορείτε να διανοηθείτε πως οι Αιγύπτιοι ειδικά, θα μπορούσαν να τον παραχωρήσουν με κατανόηση στους δούλους τους; Αλλά κι οι ίδιοι οι Φαραώ, οι αυλικοί, το προσωπικό των παλατιών, πως καλύπταν τέτοιου είδους ανάγκες διατροφής, ξυλείας, νερού, καθαριότητας, προσωπικής υγιεινής κλπ; Κατά αναλογία στην αρχαία Αθήνα, οι σκλάβοι υπολογίζονται ακόμη και στο 60, ή στο 70% του πληθυσμού της πόλης, οι οποίοι όπως και να συνέβαινε, κάτι τρώγαν, επιβίωναν κι αυτός ο υπερπληθυσμός σε συνδυασμό με την απουσία αξιοσημείωτων εξεγέρσεων, καταδεικνύει πως η έννοια της δουλείας, πιθανότατα να μην είχε καμία σχέση με την σημερινή!

Η Τροία με τον πολυάριθμο πληθυσμό της, η Αθήνα, η Κωνσταντινούπολη, ή άλλες πόλεις σε κορυφές βραχωδών και άνυδρων βουνών, δοκιμάζονταν συχνά με μακροχρόνιες πολιορκίες και τότε ιδιαίτερως οι απαιτήσεις για νερό, είναι προφανές πως ήταν πρακτικώς αδύνατον να καλύπτονταν από τις όποιες σποραδικές βροχοπτώσεις! Αλλά και οι διατροφικές ανάγκες ή της καύσιμης ξυλείας, δεν θα μπορούσαν να βασιστούν σε οποιαδήποτε αποθέματα όσο πλούσια κι αν ήταν αυτά, για τόσο μακροχρόνιες περιόδους! Επομένως πρέπει αναγκαστικά να φανταστούμε κάποιου είδους ιδιαίτερων ελαστικών, ή εξαιρετικών εθιμοτυπικών πρακτικών σε τέτοιου είδους καταστάσεις, που μάλλον γινόταν σεβαστές και τηρούνταν από κάθε πολιορκητή. Και για όλα αυτά, νομίζω πως έχουμε ελάχιστες έως μηδαμινές πληροφορίες και πιθανόν, καμία καλλιτεχνική καταγραφή!

Κάτι αντίστοιχο βεβαίως, συμβαίνει και στις μέρες μας. Για παράδειγμα ενώ έχουμε άφθονη πληροφόρηση από τους ολοκληρωμένους ουρανοξύστες, δεν έχουμε σχεδόν καμία ή ελάχιστες για τις παραπάνω αντίστοιχες παραμέτρους που αναφέρθηκαν για τους αρχαίους δούλους! Πως χτίζονται δηλαδή αυτοί οι ουρανοξύστες; Πως μεταφέρονται όλα αυτά τα υλικά τόσο ψηλά κι από πόσο μακριά; Το προσωπικό, οι εργάτες; Πόσο κοστίζει και πόσος χρόνος χρειάζεται για αυτή τη μεταφορά κι αυτός ο χρόνος, συνυπολογίζεται στον χρόνο της βάρδιας ή ενδεχομένως και όχι; Που εξυπηρετούν τις προσωπικές τους ανάγκες τόσο άνθρωποι και ειδικά τόσο ψηλά και χωρίς την απαραίτητη υδραυλική εγκατάσταση να υποθέσουμε όσο είναι υπό κατασκευή; Επιπλέον μετά την ολοκλήρωση των εργασιών και την παράδοση των ουρανοξυστών προς χρήση, πως είναι η καθημερινότητα των ανθρώπων μέσα σε αυτούς; Πόσο εύκολη ή δύσκολη και πόσο χρονοβόρα είναι η μετακίνηση από και προς τα διαμερίσματα και τα γραφεία τους; Πόσο επηρεάζουν ακόμα και τον ψυχισμό είτε των ανθρώπων που κατοικούν κι εργάζονται σε αυτούς, είτε των περαστικών και του υπολοίπου πληθυσμού, σε συνδυασμό με την αναπόφευκτη εξαφάνιση κάθε έννοιας φυσικού περιβάλλοντος;

Αλλά και για άλλα πιο απλά πράγματα όπως το απαραίτητο κόσμημα των νυχιών, το ξύρισμα, πως το αντιμετώπιζαν οι πρόγονοί μας, γιατί δεν έχουμε κάποια καταγραφή, ή μήπως έχουμε κι εγώ δεν την έχω υπόψιν μου; Ακόμη και σήμερα, τέτοιου είδους ευτελή αντικείμενα όπως ξυραφάκια ή νυχοκόπτες, ή τα διαφημιστικά των διαφόρων προϊόντων πάνω σε πολυποίκιλες πλαστικές συσκευασίες, μπορεί να κατακλύζουν τον κόσμο, αλλά πιο από αυτά θα μπορούσε να διατηρηθεί μέχρι το 4.000 μ.Χ. για παράδειγμα και να μεταδώσει σε κείνους τους ανθρώπους, την πληροφορία της σημερινής καθημερινότητας; Αν όμως αυτή απεικονίζονταν σε έναν πίνακα, σε ένα γλυπτό, σε μια αρχιτεκτονική κατασκευή κλπ, δεν θα είχε περισσότερες σχετικές πιθανότητες;

Έτσι λοιπόν μου δημιουργήθηκε η ιδέα της διοργανώσεως στα πλαίσια του **ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΥ ΠΑΝΤΕΧΝΟΥ**, μιας αναλόγου παγκόσμιας εκθέσεως με τίτλο:

«Η αρμονία των Αδόξων»,

που θα έχει ως στόχο, την ιστορική καταγραφή και την προβολή της άδοξης καθημερινότητας.

Σε αυτήν την έκθεση, θα μπορούσε να υπάρξει παγκόσμια πρόσκληση ενδιαφέροντος προς όλους τους βιοτεχνίτες και τους καλλιτέχνες του πλανήτη, μέσω των υπουργείων Πολιτισμού και όποιων άλλων καταλλήλων πολιτισμικών φορέων, έτσι ώστε όχι μόνο να επιτευχθεί η καλλιτεχνική καταγραφή της σημερινής καθημερινότητας, αλλά να εξασφαλιστεί και η μεγαλύτερη δυνατή πιθανότητα της διαχρονικής της πληροφοριακής διάθεσης. Εάν δε υπάρξει και η αναμενόμενη επιτυχία της, να καθιερωθεί ακόμα και ως παγκόσμιος θεσμός με 4ετή, 5ετή, 10ετή ή άλλη περιοδική επανάληψη.

Κατά την 1^η έκθεση τουλάχιστον, θα μπορούσαν να λάβουν μέρος έργα ζωγραφικής, γλυπτικής κι ενδεχομένως φωτογραφίας εάν συνοδεύονταν με ενδειγμένες τεχνικές εξαιρετικά μακροχρόνιας συντήρησης, καθώς και ποιήσης και λογοτεχνίας, με αναφορά σε ανάλογα άδοξα θέματα. Φυσικά μελλοντικά εφόσον υπάρξουν ανάλογες προϋποθέσεις, θα μπορούσαν να περιληφθούν και οι υπόλοιπες μορφές της Τέχνης, υπό της απαραίτητου αιρέσεως βεβαίως, πως η περιοδικότητα της εκθέσεως θα πρέπει να είναι πάντα τέτοια, ώστε να δικαιολογεί και τον τίτλο των Αδόξων, καθόσον εάν έχουμε πολλή συχνή καταγραφή αυτών των πληροφοριών, ε τότε όπως αντιλαμβάνεστε, θα πάψουν αντικειμενικά να είναι πλέον άδοξες!

Εξυπακούεται φυσικά ότι πριν την συμμετοχή κάποιου έργου στην έκθεση, θα πρέπει να υπάρχει οπωσδήποτε ένας προέλεγχος και μια σχετική αξιολόγηση πως όντως εμπίπτει στη θεματική της εκθέσεως, ώστε να αποκλείονται τα έργα που θα καταγράφουν ούτως ή άλλως «ένδοξες» πληροφορίες κι ενδεχομένως, θα μπορούσαν να επισκιάσουν τα άδοξα, ή να αποπροσανατολίσουν το σκοπό της εκθέσεως. Εξάλλου για τα ένδοξα έργα, κατά κάποιον τρόπο είναι εξασφαλισμένη τόσο η φροντίδα τους διαχρονικά, όσο και η προβολή τους από πλήθος άλλων θεσμών! Κι επειδή εκτιμώ πως θα υπάρξει πάρα πολύ μεγάλο ενδιαφέρον συμμετοχής στην έκθεση, ενδεχομένως να κριθεί απαραίτητο η συμμετοχή να μην είναι μόνο ατομική, αλλά κι εθνική. Έτσι θα μπορούσε να ορισθεί ανώτατος αριθμός εθνικών συμμετοχών και η ευθύνη της επιλογής αυτών των έργων, να περάσει αμέσως σε ανάλογες εθνικές, καλλιτεχνικές επιτροπές. Στα πλαίσια αυτά, θα μπορούσε κάλλιστα να υπάρξει και ανάλογη αγωνιστική διαδικασία για τα επιλεγμένα έργα, ίσως και με έπαθλο κάποια συμβολικά χρηματικά ποσά για τους δημιουργούς των νικητηρίων έργων, εφόσον τα παραχωρήσουν πλήρως στον εκάστοτε διοργανωτή της εκθέσεως.

Δυστυχώς όμως αυτή τη στιγμή τουλάχιστον, το **ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ ΠΑΝΤΕΧΝΟΝ** δεν διαθέτει κανέναν απολύτως οικονομικό πόρο κι ως εκ τούτου, δεν έχει καμία δυνατότητα αυτόνομης διοργανώσεως μιας τέτοιου είδους εκθέσεως. Ωστόσο η ιδέα γεννήθηκε και δεν μπορεί να περιμένει την οικονομική αυτάρκεια του **ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΥ ΠΑΝΤΕΧΝΟΥ** για να υλοποιηθεί! Οπότε αναγκαστικά κι επειδή δεν υπάρχει άλλη επιλογή από την αναζήτηση εταίρου χορηγού και συνδιοργανωτή, ο οποίος φυσικά θα φροντίσει και για την δική του προβολή μέσω της χορηγίας του,

ΑΙΤΟΥΜΑΙ

1. την διερεύνηση των όποιων διαθέσιμων δυνατοτήτων σας, για την προσφορά της απαιτούμενης χορηγίας και την από κοινού συνδιοργάνωση της «1^{ης} αρμονίας των Αδόξων», ή
2. εάν δεν επιθυμείτε την συνδιοργάνωση με το **ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ ΠΑΝΤΕΧΝΟΝ** αλλά βρίσκεται την ιδέα ενδιαφέρουσα και θα επιθυμούσατε να την υλοποιήσετε μόνοι σας, δεδομένου του ότι η πατρότητά της κι οι πνευματικές της μετοχές ανήκουν στο **ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ ΠΑΝΤΕΧΝΟΝ**, θα μπορούσατε να αιτηθείτε σε αυτό την παραχώρηση της άδειάς του για την διοργάνωσή της, έστω και χωρίς τη δική του συμμετοχή.

Ελπίζοντας στην θετική σας ανταπόκριση, σας εύχομαι μίαν υπέροχη μέρα! ...



Με τιμή
για το « **ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ ΠΑΝΤΕΧΝΟΝ** »
ο ΠΡΟΣΩΡΙΝΟΣ ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΟΠ
ΑΝΤΩΝΙΟΣ Μαρτίνης

 <https://www.facebook.com/groups/olympiakopantechnon/>
 <https://twitter.com/olympiakopante>

 <https://plus.google.com/u/0/102138309701529715729>
 <http://antoniosmartinis.blogspot.gr/>

- 2007 - ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ ΟΠ ΠΑΝΤΕΧΝΟΝ - 2016 -